

עמ"ת 44669/09/15 - מדינת ישראל נגד איתמר קדם,,יליד 1981

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 44669-09-15

30.9.2015

מדינת ישראל נ' איתמר קדם

בפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל

העוררת

עו"ד ב"כ עוז מפקח אימון סאלח

נגד

איתמר קדם,
יליד 1981

המשיב

עו"ד ב"כ עוזי יהלי שפרלינג

החלטה

1. ערער על החלטת בית משפט השלום קריות (כב' השופט מר נאסר ג'השא) מתאריך 27.9.2015 בתיק מ"ת 15-09-34141.
2. נגד המשיב ושניים אחרים (מווטי ושלומי) הוגש כתב אישום, בתיק פ' 15-09-34122, ולפיו הנואשם החזיק בתאריך 7.9.2015, ביחיד עם שני חברי הנזקרים, סמ' מסוכן מסווג חשיש במשקל נטו של 859 ג', שלא לצריכה עצמית. בכתב האישום מואשם אפוא הנואשם בעבירה של החזקת סמ' מסוכן שלא לצריכה עצמית, ובבעירית קשירת קשר לבצע פשע.
3. הסם המסוכן נתפס במכונית, בה נסעו המשיב וחבריו. המשיב היה זה שנוהג במכונית בעת המעצר.
4. לצד כתב האישום הגישה העוררת בקשה להורות על הארכת מעצרם של המשיב וחבריו, עד תום ההליכים נגדם. במקביל הוגש כתב אישום נפרד נגד מעורב נוסף בפרשה.

.5. בית משפט קמא, אשר סקר באופן מפורט את הראיות שנאספו, מצא, כי עצמתן של הראיות לכואורה שנאספו נגד המשיב היא חלשה. לאחר שבית המשפט שמע את הוריו של המשיב, החליט בית המשפט לשחרר את המשיב לחופת מעצר. החלופה שנקבעה, היא מעצר בית מלא בבית הוריו של המשיב, בבית שאן, ובפיקוח ההורים ואשתו של המשיב. כמו כן חייב בית המשפט את המשיב לחתום על התcheinבות עצמית בסך 10,000 ₪, וכל אחד מהמפתחים, שנקבעו לפكه עליו, חייב לחתום על התcheinבות עצמית בסך 7,500 ₪.

.6. בערר שלפני מלין בא כוח העוררת על קביעת בית משפט קמא, כי הראיות לכואורה נגד המשיב אין חזקות דיין, כדי להצדיק את מעצרו עד תום ההליכים. בהקשר זה סבור בא כוח העוררת, כי הדוקטרינה של "החזקה התכופה" חלה על המשיב, במיוחד לאור העובדה שהיימים להחזקה התכופה חזקים שונים. בא כוח העוררת הוסיף וטען, שקיים מýt עלה סטטוטורית להארכת המעצר, ובונסף לכך, הנسبות הקונקרטיות של המקהלה, לרבות כמהות הסם שנתקפסה במכונית בה נוהג המשיב, מלמדות על מסוכנותו. באשר לחופת מעצר, הרי שנקבעה סביר בא כוח העוררת, שאף אם היה מקום להורות על שחרורו של המשיב לחופת מעצר, הרי שהחלופה שנקבעה אינה חלופה ריאיה. לעניין זה מצביע בא כוח העוררת על כך, שהחלופה נקבעה בסביבתו הטבעית של המשיב, ומהפתחים שנקבעו הם "מפתחים מגוננים" (ושאלתי את עצמי - ואיזה הורים לא יגוננו על בנים?).

.7. לעומת זאת טענות בא כוח העוררת, טען בא כוח המשיב, שאין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא. לטענת בא כוח המשיב חזקת "החזקה התכופה" נסתירה במקרה זה, הן לאור הנسبות הכלליות, המלמדות על כך שהמשיב הזמן לנוהג במכונית מביל שידע שבנהgentו הוא מקדם עסקת סמים בין אנשים אחרים, והן מושם, שמערוב אחר בפרשה, הודה במפורש, כי הסמים שלו.

8. לעניין קיומן של ראיות לכואורה:

אכן מתקיים בעניינו של המשיב הדוקטרינה של "החזקה התכופה". כפי שטען בא כוח העוררת, יש נסיבות המחזקות דוקטרינה זאת, כגון, שתיקתו של המשיב בחילק מחקירותו וシリבו לענות על שאלות פשוטות, כמהות הסם שנתקפסה במכונית, ומיקומו של הסם במכונית. מאידך, יש הזדאה בשלב זה של אחד המעורבים, כי הסם המסתוכן שלו, והוא דאותו מתישבת עם העובדה, שהוא היה זה שركם את העסקה עוד לפני שהמשיב היה בתמונה, ועוד כאשר המעורבים העיקריים חיפשו נהג למכונית, כדי שישיעם להנעה. הנהג שנמצא בסופו של דבר היה המשיב.

מכל מקום, לאור התמונה הכללית, המתקבלת מחומר הראיות, מתעורר ספק מסוים בשאלה, האם המשיב היה שותף לקשר לרכוש סמים מסוכנים, ואם היה שותף,מתי נכנס לתמונה השותפות. עוד נראה לכואורה, שambil המעורבים בפרשה, ארבעה במספר, חלקו של המשיב הוא החלק הקטן ביותר.

כעולה מטענות בא כוח העוררת, הבסיס הראיתי העיקרי נגד המשיב היא "החזקה התכופה", החזקה לה היו שותפים מספר אנשים, אחד מהם אף הודה שה证实ים המוצכנים שלו הם. מדובר אפוא בראשות נסיבותות בעיירן, כמו בית משפט קמא, אף אני סבור, שככל שהדברים נוגעים למשיב, קיימת חולשה בראיות הלכאיות.

.9. **עלית מעצר:**

ההלכה היא, שאדם המבצע עסקאות בסמים מסוכנים, אין לשחררו לחlopת מעצר, שכן חlopת אינה מאינת את יכולתו להמשיך ו�עטוק בסחר בסמים מסוכנים.

ואולם, הנני סבור כי ההלכה זו אינה חלה על המשיב במקרה שלפני. הריאות הלכאיות, הקשורות אליו המשיב, איןן מצביעות על כך שמדובר במילוי שעוסק בסחר בסמים מסוכנים, ומעורבותו של המשיב בפרשה שלפני היא לכאהה בכך, שהتابקש לנוהג במכונית ולהטייע את חבריו למקום בו קיבלו לידם את הסמים המסוכנים. בשלב זה קשה לקבוע מה המשיב ידע ומה לא ידע על מה שאמורים חבריו לעשות בעת הגעתם לעיר נהירה, שם קיבלו את הסמים לידיים.

על כן, בנסיבות המקירה שלפני, וככל שהדברים אמורים במשיב, חרף קיומה של עלית מעצר מכוח החוק, לא הייתה מניעה שבית המשפט ישקול את שחרורו של המשיב לחlopת מעצר.

.10. **חולופת המעצר:**

בית משפט קמא התרשם לחיוב מהוירו של המשיב, אשר הוציאו לשימוש לו כמפקחים, ואין לדעתו כל מקום להתערב בכך. אף לטענה כי החולופה נקבעה בסביבתו הטבעית של המשיב אין לדעתו נפקות במקרה שלפני, שכן אין ראיות לכך שהמשיב עסוק בעיסוקים פליליים כלשהם בסביבתו הטבעית.

על כן, אין מקום להתערב בחlopת המעצר שנקבעה על ידי בית משפט קמא.

.11. **הعروבה שנקבעה:**

בית משפט קמא חייב את המשיב לחתום על ערבות עצמית בסך 10,000 ל"נ. הנני סבור, כי ערבות עצמית אינה ערבות שיש בה די כדי להבטיח את קיום תנאי השחרור לחlopת המעצר שנקבעה.

על כן, בנסיבות העניין, הנני סבור, שיש לחייב את הנאשם להפקיד סך 10,000 ₪ כתנאי לשחרורו מהמעצר, וזאת במקום הערבות העצמית שנקבעה.

12. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחייב כדלקמן:

(א) הנני דוחה את העירה, כפוף לכך, שבמקום שהמשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪, תנאי לשחררו, הנאשם יפקיד סך 10,000 ₪ בזמן בקופת בית המשפט.

(ב) הסכם הנ"ל יופקד על ידי הנאשם, עוד לפני שישוחרר לחולפת המעצר, בקופת בית משפט השלום קריית, שם מתנהל התיק העיקרי.

(ג) שני הקולסרים המכילים את חומר החקירה, הוחזרו לידי ב"כ העורר.

ניתנה היום, י"ז תשרי
תשע"ו, 30 ספטמבר
2015, והודיע לפומבי.
י. כהן, שופט
סגן נשיא